

Boekverslag Scholieren.com

J'avais douze ans, j'ai pris mon vélo et je suis partie à l'école / Ik was twaalf en ik fietste naar school door Sabine Dardenne

Manouk

1. De titel van het boek is: Ik was twaalf en ik fietste naar school, en het is geschreven door Sabine Dardenne.

2. Een korte samenvatting van het boek:

Het boek gaat over Sabine zelf. Ze vertelt over de 80 dagen dat ze vast zat in de kelder van Marc Dutroux en de tijd daarna, hoe haar leven verderging.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:
NHTV Internationaal
hoger onderwijs
Breda

scholieren
.com

Op 28 mei 1996 fietste ze naar school. Ze werd door toen voor haar nog 2 onbekende mannen van de fiets getrokken en in een kelder opgesloten. In deze kelder zijn vreselijke dingen met haar gebeurd. Ze kreeg hier geen gezond eten, en zat opgesloten in een klein donker hok. Plassen en poepen moest ze op een emmer, die soms dagenlang bleef staan. Ook zichzelf wassen kon ze niet, met het beetje water dat ze kreeg kon ze soms haar gezicht een beetje wassen. Marc, haar ontvoerder vertelde haar dat haar ouders haar niet zochten, dat vreemde mannen haar hadden willen pakken en dat hij haar 'redder' was. Ze vroeg veel aan hem, en hij gaf zo antwoord dat Sabine helemaal in de war raakte. Soms nam hij haar mee naar boven, waar ze samen met hem in zijn bed moest liggen. Hier heeft hij haar misbruikt en verkracht.

Ook zat ze vaak eenzaam in de kelder op dagen dat hij weg was. Dan stond er vaak veel oud voedsel, waar ze dagen mee moest doen. Op een dag besloot ze een vriendinnetje te vragen voor wat gezelschap. Laetitia werd ook ontvoerd. Ook zij werd gedrogeerd en misbruikt in de kelder. Later kwam ze er samen te zitten met Sabine. Een aantal dagen later was Marc weg. En zaten ze samen op het oude vieze matrasje. Ze waren bang omdat ze geluiden hoorden en ze hadden de stem 'ik ben het' nog niet gehoord, dat zei Marc altijd als hij binnen kwam. Hier was Marc samen met een agent en nog wat mensen, hij had zichzelf aangegeven. Sabine en Laetitia werden bevrijd. De tijd erna was erg verwarrend. Ze merkten pas dat heel België naar ze op zoek was, en dat het wereldwijd bekend was.

Sabine gaat jarenlater op onderzoek uit, en ze wil ook in het proces tegen hem getuigen. Ook het boek heeft ze geschreven om te voorkomen dat zoiets nooit meer zal gebeuren, en dat rechters geen pedofielen meer zullen vrijlaten wegens goed gedrag. Marc Dutraux heeft een levenslange celstraf gekregen.

3. A De belangrijkste personen in het verhaal zijn natuurlijk Sabine, Marc, Michel en Laetitia. De rest van de personages zijn bijpersonen en komen niet veel in het boek voor.

Sabine is 12 jaar, en gaat op de dag van haar ontvoering naar school. Ze is een vrolijk meisje, maar kan soms ook erg opstandig zijn. Verder is ze erg gesloten. Ze verandert tijdens haar ontvoering, en gaat zich schuldig en minderwaardig voelen. Ook naar haar ontvoering is ze een heel ander mens geworden. Ze is heel moedig geweest door het boek te schrijven, en te praten over wat er gebeurd is.

Marc is samen met Michel de ontvoerder van Sabine, en nog 6 andere meisjes.

Het is een harde man, zonder gevoel. Hij behandelt mensen slecht, en zo blijkt ook tijdens de rechtzaak, later zonder spijt. Hij doet vreselijke dingen. Hij is wel veranderd, aan het einde van alle rechtzittingen vroeg hij om vergeving aan Sabine en Laetitia. Maar of dit vanuit zichzelf komt of dat hij het deed voor strafvermindering? Hij kreeg gelukkig levenslang, met tbs.

Michel is de handlanger van Marc. Ook hij is een harde man. Hij hielp Marc bij de ontvoeringen en alles wat daar bij volgde. Hij is niet veranderd in de loop van het verhaal.

Laetitia is een rustig meisje. Ze is geestelijk veel minder sterk als Sabine. Ook zij heeft vreselijke dingen meegemaakt en dat doet natuurlijk ook wel iets met je. Maar ook Laetitia heeft de moed gehad om tegen Marc Dutroux te getuigen.

B. Het verhaal speelt zich af in België, ondanks dat het wereldwijd bekend is. Het speelt zich af in een klein dorpje, ergens achteraf. Hier staan verschillende huizen. Het is allemaal onderkeldert, en in 1 van die kelders wordt Sabine 80 dagen vastgehouden. Daarna speelt het zich vooral af bij Sabine thuis, en in de rechtzaal.

C. Het onderwerp van het boek is de ontvoering van Sabine. En alles wat daar bij komt kijken. Dus ook (ondanks dat het niet beschreven is) het seksuele misbruik en verkrachting. Daarna verandert het onderwerp in 'trauma verwerking', er wordt dan beschreven hoe Sabine omgaat met de dingen in haar leven.

D. Het boek is een psychologische roman. Het is geen moeilijk boek, maar het is wel een boek dat je heel erg aan grijpt. De genres zijn, ontvoering, Seksueel misbruik, verkrachting en mishandeling. Ontvoering omdat Sabine 80 dagen gevangen zit. En het seksuele misbruik en verkrachting omdat dit tijdens de 80 dagen gevangenschap gebeurde. (hierover is verder niets in het boek beschreven). Verder is Sabine op diverse manieren mishandeld tijdens de ontvoering. Ze werd niet goed verzorgd, zowel lichamelijk als geestelijk, en ze heeft veel moeten verduren.

E. De titel is: ik was twaalf en fietste naar school. Op 12 jarige leeftijd fietste ze naar school, waarna ze onderweg ontvoerd werd door Marc Dutroux.

4.A Beschrijf 3 spannende gedeelten uit het boek:

Een spannend gedeelte vond ik, het gedeelte waarin Sabine van haar fiets getrokken werd het busje in. Ze fietste naar school, en ze zou langs haar vriendin fietsen. Als haar vriendin dan klaarstond, fietsten ze samen naar school. Ze moest nog een klein stukje voordat ze bij het huis van haar vriendin was. Op dat moment kwam er een busje langs haar rijden, en voordat ze het wist, of voordat ze zich kon verzetten werd ze het busje in gesleurd. Ze werd in een deken gewikkeld. Ze

begon zich daarna pas te verzetten, en ze begon hard te schreeuwen, en ze heeft haar ontvoerder veel vragen gesteld. Daarna moest ze medicijnen slikken maar dat weigerde ze. Ze kreeg wat te drinken waar de medicijnen in zaten, op die manier is ze ook gedrogeerd. Ze werd later op een kamer gelegd, vastgebonden, en later naar de kelder gebracht. Dit vond ik erg spannend, omdat je niet weet wat er gaat gebeuren. Hoe naar en vreselijk het ook allemaal is, ze heeft het wel mooi beschreven en verteld. Ik had me voor dit boek nooit zo verdiept hierin. Ik wist wel wie Dutroux was, doordat het ook veel in het nieuws is geweest. Maar het verhaal zelf kende ik niet.

Een mooi stuk vond ik ook het stuk waarin ze bevrijd werd. Ze lag samen met Laetitia op een matras. Een oud en vies matras. Ze waren bang omdat ze geluiden hoorden. Marc had hen verteld, dat als dit gebeurde de baas ook zou kunnen komen en hun zouden kunnen vermoorden. Er stond altijd een kast voor de ingang, en ze hoorden allemaal geluid. Ze zijn dicht tegen elkaar aan gaan liggen, ze waren erg bang. En de deur ging open. Daar stond Marc, samen met veel mensen. Ze wisten niet wie hij was. Ze dachten nog steeds dat hij hen iets aan wou doen, en dat ze nu met zijn allen kwamen. Maar Laetitia herkende een man. Dat was een politieagent. Ze waren 'de redder', Marc toen erg dankbaar. Ze pakten nog snel wat spulletjes, en gingen naar buiten. Ze gaven Marc in een opwelling nog snel een kus en gingen naar buiten. Ze was heel erg blij, niet wetende wat hen daarna nog te wachten stond.

En het laatste mooie stuk vond ik het stuk in de rechtzaal. Jaren later. Ze was volwassen, en besloot om zelf te gaan getuigen. Ze was erg zenuwachtig, omdat ze hem en zijn helpers weer te zien. Ook was ze daarvoor al naar het huis geweest, en naar de kelder, waar ze opgesloten zat. Ook Laetitia besloot te gaan getuigen. Het wordt ook weer bekender in België. Sabine wordt de 'levende getuige' genoemd. De avond voordat ze zou gaan getuigen, is ze naar haar advocaten gegaan. Ze heeft van alles gevraagd. De volgende dag is ze naar de rechtzaal gegaan. Er waren veel fotografen en journalisten. Toen Sabine naar binnen moest lopen, voelde ze zich even niet goed. Maar toen ze de rechtzaal in liep, en de beklaagdenbank zag voelde ze zich weer vol gemotiveerd. Recht tegenover haar zat Marc Dutroux, zijn handlanger lelièvre, zijn vrouw, Michèle en Nihoul. Daarna heeft ze haar verhaal gedaan. Daarna vroeg ze aan de rechter of ze de verdachte nog een vraag mocht stellen. Ze heeft daarna aan Marc Dutroux gevraagd: 'ik zou graag willen weten waarom u me niet uit de weg heeft geruimd'. En hij antwoordde dat daar geen sprake van was. Daarop reageerde de voorzitter dat ze van dat soort mensen ook geen ander antwoord zou verwachten. Ze wou opstaan, en op dat moment vroeg Marc Dutroux haar om vergeving... Dit vond ik ook heel erg spannend, want het is heel bijzonder dat ze zelf ging

getuigen na alles wat er gebeurd is. Het was toen in België ook heel bijzonder. Vond het heel knap dat ze er nog zo over kon praten. En het was ook heel spannend, omdat Dutroux haar tijdens de rechtzaak niet aankeek. Hij zat er heel rustig bij, alsof het hem niets deed. Maar Sabine wou het doen, zodat hij niet nog minder straf zou krijgen, en dat het vrijkomen van pedofielen die al veroordeeld zijn voor verkrachting, niet meer vrijkomen door goed gedrag.